

תלמודו בידו

דף נה עמוד א

- [א] איזה היכר עשו לעם כדי שידעו שבית דין קידשו את החודש בזמן ?
- [ב] היכן על הכבש היו ניתנים החלבים והאברים של התמיד של שחר ?
- [ג] ביום שיש כמה מוספים, האם תוקעים על כל מוסף בפני עצמו ?
- [ד] לחכמים, מנין שאין תוקעים עבור כל מוסף בפני עצמו ?
- [ה] כיצד מזכירים בתפלת מוסף בחוצה לארץ את פסוקי הקרבנות של חול המועד סוכות ?

- [א] 1. חל ראש חודש בשבת, הקדימו שיר של ראש חודש לשל שבת, אף ששבת תדירה.
2. כל אברי המוספים היו ניתנים בחציו התחתון של הכבש [בצד מערב], עד שהעלום להקטרה על המזבח.
- אך אברי מוסף ראש חודש ניתנו בחצי העליון, מעט מתחת לסוכב של המזבח.
- [ב] ניתנו בחציו התחתון של הכבש לצד מזרח, להיכר שלא יקטירו קרבן אחר קודם לתמיד.
- [ג] ר' אחא: תוקעים עבור כל מוסף. כגון בראש השנה שהביאו גם מוסף של ראש חודש. ברייתא: אין תוקעים עבור כל מוסף. אלא האריכו בתקיעות, או הרבו במספר התוקעים.
- [ד] אביי: שנאמר "ובראשי חדשכם". הוקשו כל ראשי החדשים זה לזה, ללמד שבכולם התקיעות שוות, אפילו אם חל ראש חודש בשבת או יום טוב.
- רב אשי: "בראשי" בלשון רבים מרמז לראש השנה, שהוא גם ראש חודש. ודינו כ"חדשכם" בלשון יחיד, שאין תוקעים בו אלא סדר אחד של תקיעות.
- [ה] ביום הראשון וביום השני אומרים "ובחמשה עשר". ובשאר הימים: לאביי: ביום השלישי אומר של היום השלישי, וכן הלאה [ושל יום שני נדחה מלאומרו]. לרבא: ביום השלישי אומר של היום השני, וכן הלאה [ושל יום השביעי נדחה מלאומרו]. לאמימר: ביום השלישי אומר של היום השני ושל היום השלישי, וכן הלאה.